

Beste vrienden,

In 2011 werden we overspoeld met heel wat negatief nieuws : op economisch vlak was er de terug oplaaierende bankencrisis, de regeringscrisis die er voor zorgde dat we met een reeks financiële maatregelen 2012 ingaan. Ook op kerkelijk vlak is er niet altijd goed nieuws verschenen in de pers.

Maar toch bracht 2011 ook positief nieuws. Vorig jaar was het eindelijk eens het jaar waar de vrijwilliger centraal stond.

En dat is ook waarom wij u allen vandaag laten genieten van deze receptie. Om u te bedanken voor uw aanwezigheid, uw inzet voor de medemens, voor de groepering waar je voor staat, voor het kerkwerk dat je verricht, voor zoveel ongezien werk in beweging, maar ook in de thuiszorg voor familie en kennissen. Ik hoop dat jullie het me niet kwalijk nemen maar één vrijwilliger wil ik deze middag eens speciaal in de bloemen zetten. Iemand die zich samen met veel andere vrijwilligers reeds vele jaren inzet in de parochie en het verenigingsleven. Een lijst opsommen van al haar engagementen in het verleden en het heden zou ons te ver brengen, en dat zou ze denk ik ook niet willen.

Bescheiden als ze is wil ze beslist niet in de kijker lopen, maar voor haar grote inzet gedurende al die jaren kreeg ze van de vereniging ‘vrouw en maatschappij’ dit jaar de Louise Mayart-prijs. Louise was de echtgenote van Pieter Daens, de broer van priester Daens, een heel geëngageerde vrouw. We hadden de kans nog niet gehad om haar daarvoor namens de parochie eens in de bloemen te zetten maar doen het nu vandaag, beste parochianen, een groot applaus voor Els Schockaert.

Bij een nieuwjaarsreceptie horen ook wensen voor het nieuwe jaar.

U zal zich wellicht afvragen waarom ik hier sta en niet de pastoor.

Niet omdat hij aan de 85ste receptie bezig is en het beu is om voor u te spreken, maar vooral omdat hij mij de kans heeft gegeven om namens de parochieploeg u het allerbeste te wensen in het nieuwe jaar, vooreerst gezondheid en voorspoed, voor u en u familie. Veel creativiteit om aan uw plannen gestalte te kunnen geven, goede moed om als het wat moeilijker gaat verder te doen.

2012 zal een jaar worden waar veel zal worden nagedacht over het voortbestaan van parochies, en openhouden van kerken. Neen, ik zeg bewust niet sluiten van kerken want dat zou weer een negatieve starthouding zijn om te werken aan de toekomst hoe we als levende gemeenschap enthousiast verder kerk kunnen vieren en mekaar kunnen bezielen om er mee door te gaan. Misschien met minder, maar bewuster, echt samen werken om te kunnen leven vanuit onze geloofsgemeenschap.

Genoeg gepraat nu, “weir Emmen dest” hoor ik hier en daar zeggen, of is het “k he dust, menier de paastre”. In alle geval voor iedereen : gezondheid en laat het u smaken !